

852

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 1 Αὐγούστου, Προκριτοδημογερόντων Περ-
χώρας εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 20.

853

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 14 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου Ναυπλίου Δαβίδ
Οἰκονομίδου εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 21–22.

854

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 1 Μαΐου, Εἰρηνοδίκου Ἀργους Νικ. Ζεγκίνη
εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 22–25.

855

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 19 Ἰουνίου, Δημογερόντων Κρανιδίου εἰς
ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 25–26.

856

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 25 Μαΐου, Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων Πρα-
στοῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 26–28.

857

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 30 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων Ἀγ.
Πέτρου εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 29–32.

858

1833. Παρατηρήσεις Δημογερόντων Σαντορίνης ἐπὶ τῶν γραπτῶν
ἐθίμων τοῦ 1797,
ἐν 130, VIII, σ. 517–521 καὶ ἐν 382, σ. 166–172.

859

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 20 Μαΐου, τῶν 14 προκρίτων Βυτίνης καὶ περι-

χώρων αὐτῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,

ἐν 37, σ. 79-80.

«...Ἰδιαίτεραι τοπικαὶ συνήθειαι :

Αἱ διαθῆκαι ἐγγράφοντο ἄλλαι μὲν ἐν ᾧ ὑγιαίνουν καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἄλλαι δὲ καὶ ἐν ᾧ εἶχον μὲν ἀσθενὲς τὸ σῶμα, ἀλλὰ εἶχον ὑγιεῖς τὰς φρένας. Ἐβεβαιοῦντο ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἂν ἤξευρε γράμματα, καὶ ἂν δὲν ἤξευρεν, ἀπὸ τὸν πνευματικὸν ἢ ἓνα ἱερέα ἐμαρτυρεῖτο, ἢ ἀπὸ πνευματικὸν καὶ ἱερεῖς μόνον, ἢ ἀπὸ ἱερεῖς καὶ λαϊκούς...

Γυνὴ μείνασα χήρα καὶ εὐχαριστηθεῖσα νὰ συζήσῃ μὲ τὰ τέκνα τῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἂν δὲν ἀρκοῦν τὰ εἰσοδήματά των πρὸς τὸ ζῆν, ἠδύνατο καὶ δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἐν τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός τῆς (πατρός των). Ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐγένετο συγκαταθέσει τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ τῶν προκριτοτέρων τῆς κομοπόλεώς μας καὶ οὕτως εἶχεν ἰσχύν, εἰ δὲ καὶ ἐγένετο ἀλλέως, ἦτο ἀνίσχυρος.

Ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, διὰ τοὺς πρὸς αὐτοὺς φόρους καὶ διὰ πᾶσαν ἀνάγκην τῆς κοινότητός μας, ἐδανείζοντο παρ' ἄλλων τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα οἱ προκριτότεροι (προεστοὶ) τῆς κομοπόλεώς μας καὶ εἰς τὰ χρεωστικὰ ἔγγραφα ὑπεγράφοντο οἱ ἴδιοι, πλὴν ἢ πληρωμὴ τοῦ δανείου ἐγένετο ἀφ' ὅλην τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ οἱ δανεισταὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ζητήσουν τὸ δάνειον ἀπὸ μόνους τοὺς ὑπογεγραμμένους, ἀλλὰ ἀφ' ὅλην τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφο «ἐδανείσθημεν διὰ χρεῖαν τοῦ Κοινοῦ» μας διελάμβανεν.

Διοριζόμενοι κατὰ καιροὺς οἱ φύλακες τῶν ἐσπαζμένων χωραφίων καὶ ἀμπελίων τοῦ Κοινοῦ μας, ἐδίδετο καὶ δίδεται ἐγγράφως ἄδεια, ὁπόταν ἐσυλλάμβανον καὶ συλαμβάνουν μέσα ζῶα εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἐζημιῶσαν καὶ ζημιώσουν, τοὺς μὲν χοίρους καὶ βοσκήματα θανατώνουν ἐν καὶ δύο ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν ταυτῷ ἐκτιμεῖτο (ἐπαχτώνετο) ἢ ζημία καὶ ἐπληρώνετο ἀπὸ τὸν κύριον τῶν ζώων, τὰ δὲ βομαδικὰ τὰ ἐφυλάκιζαν καὶ τὰ φυλακίζουν, ἐλάμβανον καὶ λαμβάνουν ἀνὰ 40 λεπτὰ ἕως εἰς μίαν δραχμὴν ἢ καὶ περισσότερον τὸ καθ' ἓν. Ἐμβαινόντων τῶν σκύλων εἰς τὰ ἀμπέλια, ἀνεξαίρετως οἱ ὀσπητόσκυλοι ἐθανατόνοντο, οἱ δὲ προβατόσκυλοι, ἀφοῦ εἰδοποιοῦντο μίαν καὶ δύο οἱ κύριοί των, τὴν τρίτην φορὰν ἐθανατόνοντο, χωρὶς ζημίαν τοῦ φύλακος ἢ τῆς Κοινότητος».

860

1833. Ἀπάντησις, τῆς 17 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων
Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 32-34.

861

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 21 Μαΐου, Δημογερόντων Καρυταίνης, εἰς
ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 34-37.

